

KAMRAT-NYTT

från IFK Centralstyrelse

SALA -2020-års IFK-förening!

VÅR HISTORIA -IFK:s födelse

Rapport från multi-talangen Albin i Mora
2018 års mottagare av Ungdomsstipendiet

NR. 2 / 2021
ÅRGÅNG 13

IFK-vänner! Kamrater!

Nu går vi mot vår och sommar igen, allt blir ljusare, det är så säkert! Så småningom kan vi idrotta som vanligt, utan begränsningar och restriktioner. Arenor och anläggningar kommer att ta emot aktiva och publik som förr. Ingenting varar för evigt, i synnerhet inte en pandemi. Eftertanke och ödmjukhet inför vad som kan drabba oss och en hel värld, är dock fint om vi behåller i vår medvetenhet för evigt.

För evigt ska vi också arbeta för vår fantastiska IFK-rörelse över hela landet. Se till att den sköts på klokaste sätt ute i föreningarna! Se till att alla medlemmar får känna sig duktiga och får utvecklas var och en inom sin förmåga och sina förutsättningar! Se till att noga vaka över demokratin, det viktigaste fundamentet man framhöll när IFK startade för 125 år sedan! Se till att vara en generös Kamrat! Det är det smartaste sättet för att samla andra goda Kamrater omkring sig. Endast på det viset för vi IFK framåt och vi kan se på IFK-stjärnan som en evigt lysande.

Under det gångna året kunde jag inte alltid träna på precis det sätt jag vanligtvis gjort innan, men alternativet till att bli en soffpotatis och vänta på bättre tider, det var förstås att bli påhittig. Ett stängt gym var tråkigt, men det gick ju att tillverka egna vikter av vattenfyllda petflaskor eller växande barn-barn (=tungt!!).

Det gick att lubba i naturen istället för på löpbandet, det gick att hålla magrutorna (de som går från sida till sida i fyra veck. Skoja ba'!) i schack genom att kila fast fötterna under soffbordet... och... ja, vi som för länge sedan inte tränar på elitnivå fick motionera lite på detta vis.

En gång hittade jag ett ute-gym, som såg intressant ut till en början. Där fanns inbjudande redskap, som en klätter-sak med stänger för armarna, det heter väl pull-ups? Armarna var och är min bästa kroppsdel och egenskap, långt före fejs och sångröst. Armarna gjorde mig till SM-guldare i simning och det kan man leva på länge. Alla gamla stofiler som jag, vill berätta om liknande bragder, i evigheter. Nå, på detta ute-gym fanns även mindre bra grejer; en sak för benen, liksom att gå långa steg i... förstod ingenting... fanns inget motstånd, eventuellt lite svagt medhåll, men ingen utmaning, ingen dialog mellan denna märkliga stålpryl och mig, inget samarbete om man säger. Nej, där gick det inte framåt alls. Längre bort på området fanns det dock en kompis, mag-saken. En fast båge som man alltså kunde träna bålen i, den som är viktigast för att hålla ryggen rak, ni vet. Efter min runda i detta ute-gym, (med ögonen öppna för att verkligen göra någonting bra, för mig själv såklart, men också för min omgivning... man måste se lite trovärdig ut om man hävdar att man är en intresserad sportis), ja då gick jag tillbaka till det första redskapet och tänkte "det här är min grej". Men vet ni vad? Stången var för tjock! Den var inte gjord för människor med starka armar! Det gick inte att få ett grepp! Den ville kanske inte ens att någon skulle hänga där och göra sitt bästa. Stången och hela klättersaken ville nog stå där för att se ut som något, men inte för att göra folk starka och duktiga. Ärligt talat, har jag inte sett många som stannat kvar i detta ute-gym mer än några minuter. Det måste finnas bättre möjligheter någon annanstans. Eller... så kanske stället kommer på att bygga om det! Det vore det bästa!

Stora Kamrat-Kramar till Er allihop, till alla föreningar och till alla medlemmar i vårt avlånga land!

Detta blir för stunden mitt sista Kamrat-Nytt, men vi vet ju en sak...

En gång Kamrat- Alltid Kamrat!

Er Maria Himmelstrand

IFK:s Höge Beskyddare och förste Hedersledamot

H.M.K. Carl XVI Gustaf

Ja, nog har vi en idrottsintresserad kung i vårt land! Med stort engagemang och med spontan inlevelse följer Kungen Sveriges idrottare såväl här hemma som under utländska mästerskap. Oftast tillsammans med vår lika intresserade Drottning Silvia. Deras närvaro betyder mycket för atleterna som just är i färd med att spränga gränser och skapa nya rekord. ➤

➤ Att Konungen själv alltid hållit sig i fin form och värnar sunda vanor, har inte undgått någon. Därför är vi inom IFK-rörelsen särskilt stolta över att vara beskyddade av vår mycket trovärdige monark, som nu vid 75 års ålder ter sig lika spänstig och stark som alltid.

Vi tar detta tillfälle i akt att tacka Konungen för beskyddet och för all medverkan till att hålla den idrottsliga fanan högt i vårt land.

Med ett starkt och hjärtligt IFK-leve,

det tre-gångertrefaldiga,

gratulerar vi Hans Majestät Konungen till de 75 åren!

Och som vi säger runt om i klubbarna...

En stor och varm KAMRAT-KRAM!

KLUBBPresentationen

IFK SALA

bildad 1897, krets nr 8

Årets IFK-förening 2020

► Sala ligger i Västmanland med en liten snutt geografiskt också i Uppland. I hela kommunen bor knappa 23 000 invånare. Från Stockholm är det ungefär 1,5 timmes bilresa. Upphovet till staden är förstås silvret, som började brytas i större skala under 1500-talet, främst för att kunna tillverka mynt. Numera är Sala ett jättefint besöksmål med vacker natur, mysig stadskärna, kulturevenemang och sevärdheter. Om inte annat kan man hålla utkik efter cyklister, vandrare eller bowlare... högst troligt är de dessutom IFK-are!

Denna anrika IFK-förening såg dagens ljus redan 1897, alltså under det tredje året efter att IFK-rörelsen startade i Stockholm år 1895. Klubben fick kretsnummer 8.

Då som nu, är de olika idrottsgrenarna inom föreningen breddade och många. Idag finns bowling, gång-vandring, cykel, friidrott, skidor, skridsko och triathlon. De snabbast växande är cykel och triathlon, och antalet medlemmar i hela föreningen ökade tack vare dessa sporter från 320 under början av 2000-talet till nu 967, en rykande färsk siffra.

► Störst verksamhet till antalet medlemmar är ändå bowlingen, tätt följd av cykel. Cyklar gör man både på landsväg och i terrängen.

Förr var fotbollen riktigt stor i IFK Sala, ända upp i division 3-spel fram till 60-talet.

För damer fanns inget organiserat seriespel i landet överhuvudtaget, förrän i början av 1970-talet, men 1971 startades ett starkt och glatt damlag i IFK Sala. Karriären blev intensiv med mängder av matcher i "östra gruppen", där man mötte Ransta, Sättra, Västerfärnebo, IF Norden och Gideonsberg m.fl. ►

► Redan 1972 slog sig IFK Sala ihop med IF Norden och hette under en tid IFK/Norden. Efter 1975 blev det Sala FF och damerna med ursprunget i IFK Sala fick bidra till och uppleva en tredjeplats i elitserien! Därefter tynade damfotbollen bort för IFK:s del och även tillfälligt för Sala FF. Vem vet... bara det finns en boll, en fotbollsplan och några entusiaster, så kanske fotbollsverksamheten dyker upp igen, både för herrar och damer. Att IFK Sala engagerar många barn och ungdomar på ett strålande och föredömligt sätt, det är ju helt klart, men roligt att nämna är också att klubben sätter sprätt på de äldre! Delar av Pro-Cykelgänget ser ni på bild här och de kör två gånger i veckan, fikar och umgås. Pro-jympa uppmuntrar till vilken kroppsrörelse som helst varje lördag morgon. Småhopp inomhus eller spurt i backe, allt räknas. Man bör ha jympat färdigt till 10.00 för då börjar Melodikryset och lite hjärnjympa behöver vi också. Är inte det underbart?

► Nu önskar vi IFK Sala med alla sina verksamheter, fortsatt Kamratglädje och många härliga idrottsprestationer, på alla nivåer och i alla åldrar! Och GRATIS än en gång till "Årets IFK-förening 2020"! Utmärkelsen kommer att överlämnas under Centralstyrelsens årsmöte den 8 maj.
-Håll fanan högt och heja IFK!

IFK:s historia!

Det fanns en gång för länge sedan, under den allra sista delen av 1800-talet, en ungdomstidning som kallades "KAMRATEN".

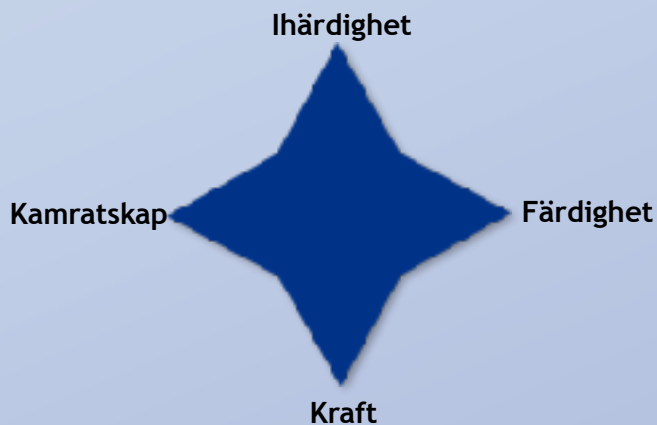
Tidningen nådde ut över hela Sverige och därför blev också genomslaget så stort när två unga pojkar från Stockholm, kom på en fantastisk idé! Det var den 16-årige Louis Zettersten från Norra Reals läroverk och den 17-årige Pehr Ehnemark från Östermalms läroverk, som tillsammans tog initiativet att i tidningen Kamraten införa en annons den 1 februari 1895. Det tog inte många veckor förrän totalt åtta svar hade inkommit, så redan i mitten av mars hade IFK etablerat sig i Luleå, Härnösand, Uppsala, Västerås, Jönköping och Göteborg. Under resten av året bildades ännu fler föreningar. Man bestämde på det allra första föreningsmötet den 10 mars 1895 att namnet skulle vara Idrottsföreningen Kamraterna, mycket som ett tack till tidningen, som hade gjort detta möjligt. Upprop till alla Kamratens sportälskande gossar och flickor att bilda en idrottsförening. Meningen vore att först och främst bilda en huvudfilial i Stockholm och därefter krets-föreningar i landsorten. Utflykter och tävlingar skulle hållas ett bestämt antal årligen, både om vinter, vår och höst. Man antog den fyruddiga stjärnan som tävlingsmärke redan tidigt, och var stjärnudd symboliserar de goda föresatserna: Ihärdighet- Färdighet-Kraft-Kamratskap. Märkligt nog hade IFK-symbolen med skölden, från allra första början en stjärna med sex uddar, men det ändrades konsekvent till den fyruddiga i slutet av 1898. I.F.K. med punkter emellan, ja så såg förkortningen ut, och det kan också relaterat till stjärnan utläsas som I.F.K. = Kamratskap.

Framsidan av *Kamraten*, feb. 1898.

Den första IFK-skölden.

Färgerna blått och vitt kan man inte säkert säga varför de valdes, men några år senare hölls i alla fall ett vackert tal på IFK:s vårbal, av IFK:s klubbmästare, som liknade föreningens färger vitt vid oskuld och blått vid trohet. "Så länge trohet, vänskap och kamratanda vore rådande oss emellan, skulle IFK allt framgent gå en stor och glänsande framtid tillmötes". Ja, han var allt en bra spågubbe, den gode Gösta Åkerhielm.

De flesta klubbar inom IFK använder färgerna blått och vitt samt den fyruddiga stjärnan. Undantag från de blåvita färgerna finns och dessa godkändes för så länge sedan att det idag naturligtvis inte finns någon anledning att ändra på det. Exempel är IFK Wreta Kloster (röd-blå), IFK Fjärås (röd-vit), IFK Mariehamn (vit-grön), IFK Kristianstad (orange), IFK Hässleholm (gul-svart), IFK Klagshamn (gul-blå) samt ett antal till.

Kamratandan är den mycket speciella upplevelsen och känslan, som varje IFK:are under nu 125 år kan vittna om. Valspråket "En gång Kamrat - alltid Kamrat!", gäller nu som då. Att en snart rikstäckande idrottsorganisation bildades så tidigt som under slutet av 1800- talet är unikt, man vågar definitivt gissa på världsunikt. Ingen organiserad idrott fanns dessförinnan. Idrott betraktades tidigare ofta som en militär eller akademisk aktivitet, men tack vare IFK-rörelsens idé blev idrotten möjlig för vanliga människor, flickor och pojkar. Jämlikt och demokratiskt dessutom, eftersom föreningarna leddes av demokratiskt valda styrelser och mötena protokollfördes. Riksidrottsförbundet bildades först 1903, och då med mycket hjälp av IFK-are som hade erfarenhet av föreningsarbete på riksnivå. Tänkvärt är att dessa IFK:are då fortfarande var mycket unga personer, på sin höjd 25 år.

Det första, helt otroligt imponerande arbetet, att sprida IFK-tankens och kraftfullt och målinriktat organisera upp allting på riksnivå, och dessutom själva delta i de arrangerade tävlingarna, ja, det gjordes av en bunt tonårsgrabbar... och samtidigt, samtidigt, skötte de sina skolstudier! DET är sannerligen imponerande!

När grundaren Louis Zettersten senare i livet talade om sitt IFK, reflekterade han så här: "I början la vi inte an så mycket på rekord som på allmänt friluftsliv och utflykter av alla de slag. Dessutom hade vi klubbaftnar med dans och det var en följd av detta att vi infört nyheten med flickor och pojkar i samma förening. Vad som särskilt utmärkte föreningen och gjorde den populär, var det goda kamratskapet och den prima organisationen." Att det inte bara var hårdnackad tävling, det verkar stämma, för i tidningen Kamraten 1896, kan man läsa följande: "Vinterprogram för Stockholmskretsen: 16 februari utflykt å skidor och sparkstötting till Djursholm. Samling vid Sophiahemmet kl. half 9. Intresserade icke medlemmar inbjudes. 23 februari: Skidlöpningar vid Fiskartorpet, avseende längdåkning 5 km och backåkning med 2 meters stup(!). Vidare hölls skridskoåkning på Nybroviken och även i Halmstad, trots att "stark bläst rådde".

Under de närmaste åren ökade antalet föreningar snabbt och IFK fick också spridning till broderlandet Finland, t.ex. Helsingfors IFK, Vasa IFK och IFK Mariehamn.

Norge då? Jodå, där bildades 1904 också en IFK-krets i det dåvarande Kristiania (dvs. Oslo från 1925), och den överlevde till 1909. Därefter har inte IFK fått något fäste i vårt Broderland, men dörren är inte stängd för nya försök.

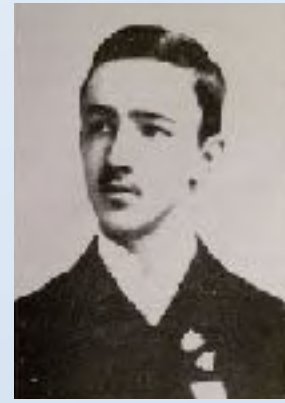

Så småningom blev administrationen av alla föreningar en alltför tung börda för Centralföreningen, allra först benämnd Hufvudföreningen, dvs. den första kretsen IFK Stockholm, och det beslöts att tillsätta en särskild, fristående Centralstyrelse, CS. Detta skedde vid en IFK-kongress i Köping 1901. När Riksidrottsförbundet, RF, bildades 1903 var det med hjälp av IFK:are, vilka hade stor erfarenhet av föreningsarbete på riksnivå. Tillkomsten av RF hindrade inte på något sätt Kamratororganisationens utveckling. Nya föreningar fortsatte att bildas på olika platser i landet, flera varje år och intresset för breddidrotten och det demokratiska, inkluderande tänket var stort. Alla som ville skulle få idrotta, med eller utan talang!

Centralstyrelsen sköter det övergripande och sammanhållande arbetet för IFK-organisationen, dvs alla IFK-föreningar över hela landet. Genom Centralstyrelsens årsmöte/representantskapsmöte, normalt första lördagen i mars, är alla betalande medlemsföreningar inbjudna att delta och rösta i frågor som rör hela Kamratororganisationen.

Kamratororganisationen följer bestämda stadgar som CS tillhandahåller, allt för att hålla ihop under namnet Idrottsföreningen Kamraterna. IFK:s egna utmärkelser beställs genom Centralstyrelsen och dessa beskrivs på hemsidan.

H.M Konungen, Carl XVI Gustaf är IFK:s Höge Beskyddare och förste Hedersledamot, en roll som Kungen övertog efter sin farfar, Gustav VI Adolf. I samband med IFK:s 110-årsjubileum fick CS audiens hos Konungen och en minnesbok om IFK:s historia så långt, överlämnades. Under nationaldagen på Skansen år 2015, fick Kamratororganisationen genom Centralstyrelsen, med anledning av sitt 120-årsjubileum, ta emot en svensk fana av Konungen.

Grundarna Louis Zettersten
och Pehr Ehnemark

Årligen utser Centralstyrelsen Årets Ungdomsstipendiat, Årets Ungdomsledarstipendiat samt Årets IFK-förening.

Genom åren har IFK-föreningar alstrat stora och framgångsrika idrottare. Några av dem har gått vidare i sin karriär till andra klubbar, för fler träningsstider eller av andra skäl. I nutid kan nämnas Magnus Hedman IFK Stockholm, Charlotte Kalla IFK Tärendö, Linus Thörnblad IFK Lund och Carolina Klüft och Angelica Bengtsson IFK Växjö och Linn Svahn IFK Umeå.

Några få exempel på stora klubbar följer här, men så många fler runtom i landet har naturligtvis skördat mängder av framgångar, ingen glömd.

De mest framgångsrika föreningarna inom fotboll är IFK Göteborg och IFK Norrköping. IFK Uppsala har utmärkt sig inom bandyn och IFK Kristianstad har länge dominerat handbollen, IFK Mora och IFK Umeå självfallet inom skidsporten.

I Riksarkivet finns IFK:s äldre handlingar bevarade. Patent- och varumärkesskydd fick CS för IFK-namnet och IFK-skölden år 2002. Till dags dato finns 215 rapporterade föreningar inom Kamratororganisationen och i runda tal 80 000 medlemmar.

/Stockholm maj 2021

Rapport från 2018 års mottagare av Ungdomsstipendiet

Multitalangen från IFK Mora Orientering, *Albin Gezelius* behärskar allt från just orientering och skidorientering, till friidrott, längdskidåkning och skidskytte. Här kan vi läsa Albins egna ord om hur de 15 000 kronorna från IFK Centralstyrelse användes. Som så många gånger tidigare ser det ut som att IFK-stipendiet har hamnat fullständigt rätt. De nyligen erövrade guldmedaljerna i Ungdoms-EM för skidorientering, ber vi att högtidligen få gratulera till!

Mitt stipendium har jag använt till två resor utomlands. En resa var när jag åkte till Tyskland under sommaren 2019 och bodde hos en kille som heter Lukas Hoibl. Han är lika gammal som mig och håller på med längdskidor. Han bodde i en liten stad utanför Regensburg och hans pappa är tränare för skidklubben i staden. När jag var där fick jag träna med honom och klubben utöver det fick jag även uppleva naturen och besöka olika sevärdheter i området runt där han bodde. Det var intressant att få se hur de tränar i en tysk längdskidklubb och höra hur deras tävlingar är. Planerna var att Lukas skulle komma till Sverige under våren 2020 men p g a Corona har han inte kunnat komma än. Min andra resa var till Norge och Sarpsborg under Augusti 2019. Där tittade jag på VM i orientering. Resan var arrangerad av Dalarnas orienteringsförbund och vi var ungefär 60 ungdomar som åkte med. Vi fick se Tove Alexandersson ta 2 individuella guld och Gustav Bergman ta ett silver och efter tävlingarna varje dag fick vi själv springa inspirerade av det svenska landslagets framgångar. Höjdpunkten för mig tävlingsmässigt under VM-veckan var när jag vann en av dagarna i hård konkurrens mot Tjeckiens juniorlandslag och de bästa norrmännen. Sista dagen så fick vi i ett otroligt regnoväder se Sverige ta stafettguld på både dam och herr sidan. Det var riktigt häftigt framförallt när damernas stafett avgjordes i en hård spurtstrid.

I mitt eget idrottande sedan jag fick 2018-års stipendie har jag fortsatt att satsa på flera idrotter både sommar som vinter vilket jag har tänkt fortsätta med fram tills jag är senior innan jag specialiserar mig. Höjdpunkterna de sista åren har varit USM-silver i orientering 2019, USM-medaljer i friidrott på både 3.000 m och 2.000 hinder samt fått möjlighet att representera Sverige (P17-laget) på "Landslagsutmaningen". Under vintern 2020 tog jag två Ungdoms-EM guld i skidorientering. //

Det ska bli jättespännande att följa Dig och Din idrottsliga utveckling, Albin, och undrar just vilken specialgren Du satsar på, när den tiden kommer?

All lycka önskar vi Dig, och stort tack för en jättetrevlig och välskriven rapport!

IFK Centralorganisation och styrelse

Information om varför CS finns och vad den är till för.

Vi börjar från början och det vet vi alla vid det här laget att det är den 1 februari 1895 som räknas som IFK:s födelse. De två skolgrabbarna, Louis Zettersten 16 år från Norra Real och Pehr Ehnemark 17 år från Östermalms läroverk gick ut med ett upprop i tidningen Kamraten som lät ungefär så här:

Upprop till alla Kamratens sportälskande gossar och flickor att bilda en idrottsförening. Först en huvudfilial i Stockholm och sedan kretsföreningar i landsorten. Utflykter och tävlingar ska hållas ett bestämt antal årligen. Sänd därför in adresser med namn och ålder och förslag på den blivande föreningens namn till "K.B.I", Kamraternas Blifvande Idrottsförening.

Inom några veckor hade åtta svar inkommit och många fler blev det innan året var slut. Vid det allra första föreningsmötet bestämdes att namnet skulle vara Idrottsföreningen Kamraterna. IFK Stockholm kallades Centraföreningen och ute i landet kallades de nya IFK-klubbarna för kretsar, som numrerades allt eftersom, exempelvis IFK Luleå krets nr 2, IFK Halmstad krets nr 4, IFK Uppsala krets nr 5 o.s.v. Under de närmaste åren ökade antalet föreningar snabbt och fick också spridning till Finland och Åland. Centraföreningen, alltså IFK Stockholm skötte allt det administrativa för alla föreningar men det blev snart alldeles för tungt. Därför beslöts 1901 att tillsätta en särskild fristående Centralstyrelse CS, som alltså inte hörde ihop med någon lokal förening utan skulle vara till för alla. Alla IFK-klubbars gemensamma högsta styrelse, som väljs i mars månad varje år. ALLA IFK-föreningar i landet bjuds in till det årsmötet som också kallas Representantskapsmöte. Alla har rösträtt, alla som betalt sin medlemsavgift, förstås...

Alla föreningar i landet hålls alltså ihop av en central organisation, kallad Idrottsföreningen Kamraternas Centralorganisation och benämns även Kamratororganisationen, som en förkortad term. Arbetet bedrivs av en styrelse, som nyss beskrivits, Centralstyrelsen.

Centralstyrelsens uppgift var och är egentligen ganska enkel, därmed inte sagt att det inte är mycket att göra, men meningen med CS är enkel. Stadgarna finns att läsa på vår hemsida, men sammanfattat och mycket förenklat beskrivs här det viktigaste.

Kamratororganisationen är en ideell organisation, bestående av ett flertal, med varandra likställda, fristående föreningar över hela Sverige, var och en med egen styrelse, förvaltning och verksamhet. Vi har fastställda emblem, IFK-skölden är patenterad och vi har fastställda egna utmärkelser.

Kamratororganisationens ändamål är att genom alla föreningar bevara och vidarebefordra de IFK-traditioner som funnits sedan starten, att skapa intresse för idrott med ett kamratligt och brett tänk. Att genom alla föreningar utbilda goda idrottsmän- och ledare, att verka för en social sammanhållning.

Att vara en IFK-förening innebär att man inte är ensam, man tillhör en jättestor familj, där alla har ett och samma ursprung. Ingår föreningen i denna familj har den fått olika rättigheter och möjligheter. Föreningen får använda IFK:s namn och emblem i sin verksamhet, den får hjälp med stadgefrågor och juridiska frågor. Centralstyrelsen kan bistå med goda råd eller hänvisningar, ibland vara behjälplig med att reda ut problem. Klubben får tillgång till alla speciella utmärkelser med IFK-märket. Centralstyrelsen delar ut stora och fina stipendier årligen till duktiga ledare och aktiva. Vi utser Årets IFK-förening, som får uppmärksamhet och ett bra kassatillskott. Det är fritt fram att ansöka. Lite kortfattat är det vad en IFK-förening får och kan ta del av genom sitt medlemskap i Kamratororganisationen.

Vad ska då IFK-föreningen i sin tur prestera, för att få vara en familjemedlem?

Allra först medlemskapet förstås. En alldeles ny förening som får lust att kalla sig IFK måste först godkännas av Centralstyrelsen. Klubben förbinder sig till att följa IFK:s grunder och värderingar. Den får inte välja klubbmärke hur som helst, man måste se ut som en IFK:are för att få vara en, kort sagt. Skölden, stjärnan och färgerna, blått och vitt, ska användas. Föreningen ska till CS betala en i sammanhanget ganska snäll årsavgift, 200 kr i grundpeng plus 2 kr per medlem. Samtidigt och årligen ska föreningen rapportera lite fakta om sig själv, medlemsantal, vilka idrotter föreningen ägnar sig åt, aktuell e-postadress (jätteviktigt), adressuppgifter och namn på någon, t.ex. ordförande, sekreterare eller kanslist, så att vi kan hålla kontakten.

Ordet "kontaktperson" som står i blanketten, betyder inga andra åtaganden alls.

Om föreningen på något sätt inte sköter sig, som en god kamrat ju förväntas göra, om man struntar i sina åtaganden, som t.ex. medlemsavgiften, det goda uppträdandet, den rätta looken, ja då kan man tråkigt nog bli utesluten. Det bästa är att det har hänt väldigt sällan under 125 år. Snarare vill man vara kvar i denna fantastiska IFK-familj, än tvärtom.

På tal om looken och utseendet, så undrar säkert någon hur heligt det egentligen är... eftersom det finns IFK-klubbar som ju faktiskt ser lite annorlunda ut...

Ja, det gör det. Ta IFK Göteborg till exempel, "Blå-vitt", färgerna verkar ju stämma, men skölden är väl ändå ingen IFK-sköld? Fjärås och Wreta Kloster likaså, för att bara nämna några. Förklaringen är att det har funnits dispenser, speciella skäl och förutsättningar bakåt i tiden, som gör att vissa klubbmärken skiljer sig, det är sant. De är inte många och det är omöjligt att på något sätt gå till botten med detta nu. De är gamla anrika IFK-klubbar och så får det vara. Ny klubbar ska givetvis följa det "heliga", och det hjälper vi till med.

Utan Kamratororganisationens styrelse, ja då finns ingen som håller koll, om man ska uttrycka det enkelt. Då riskerar hela IFK-organisationen att falla sönder.

Så vill vi aldrig att det ska bli! Vi håller koll, vi håller ihop IFK-Sverige och vi håller den fina symbolen högt. Den som skapades för längelängesedan, den fyruddiga IFK-stjärnan, vars yttersta betydelse är Kamratskap. Länge leve IFK!

I med- och motgång

I början av året 1895 sändes det ut ett upprop genom tidningen Kamraten, att STARTA en landsomfattande idrottsrörelse. Det känner vi alla till, särskilt som vi har läst på historiken nu i många föregående Kamrat-Nytt.

Vad vi idrottsälskande och, tack och lov, mestadels ideellt arbetande IFK-are måste fortsätta att sträva efter, är att inte LÄGGA NED. Inte ge upp! Inte ge efter! Vi måste tala, MED dem som för stunden inte begriper och FÖR dem, som för stunden inte kan föra sin egen talan.

VAD vill jag säga, nu då?

Jo. Jag råkade bläddra bakåt i tiden och hittade den kamp vi inom IFK Stockholms simsektion genomlevde det året då vi för övrigt fyllde 100, 1995. Saken gällde att Stockholms Fritidsnämnd tillsammans med badets egen föreståndare ansåg att allmänheten behövde ytterligare 1,5 timme att simma på, särskilt på tisdagskvällarna.

Nu var ju vår simklubb uppbyggd just kring tisdagar, med start 18.30 för att de yngsta skulle få sin simskola i lilla-, och sina första trevande simpass i stora, bassängen. Samtidigt tränade de äldre barnen och från 21.00 hoppade de riktiga friskusarna i, dvs. vår föräldrageneration och tränarna som nyss hade givit allt från bassängkanten. Där och då startade vi ett jätte-upprop!

Här måste politiker, tjänstemän och badhusföreståndare förstå vad de var på väg att förinta! En simklubb. Hundra år på nacken, men full av liv och löften för framtiden.

Föräldraföreningen skrev, namnlistor samlades in, själv skrev jag sakliga brev på skrivmaskin eller oftast för hand, postade med frimärke eller sände med den utomordentligt moderna faxen.

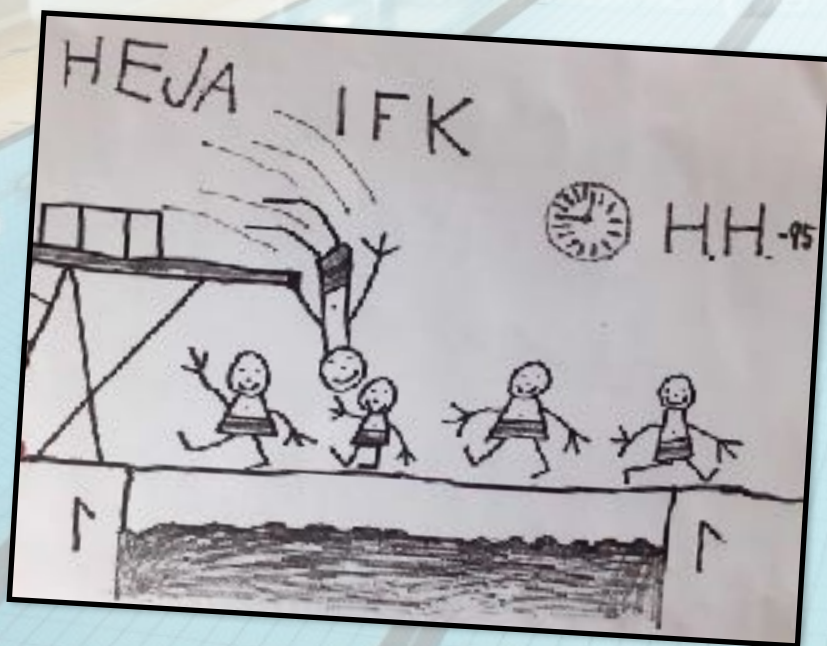
Det kan låta som stenåldern, men det är nyss. Frågorna och problemen blir aldrig gamla. Klubbar idag tvingas strida mot nya tjänstemän och nya politiker. Barn och ungdomar måste få rörelse och idrott naturligt genom uppväxten, och det idrottsrörelsen kan ge får vi många gånger igen. Kostnaden för alla det går snett för, längre fram, är oändligt mycket större. Tro mig. Värna om idrottsvallar, fotbollsplaner och tennisbanor i det fria, som alla kan använda, värna om idrottsanläggningar och simhallar, om skolidrotten, gymna på schemat. Värna om all den oerhörda kraft som läggs ned i vårt land, inte bara inom IFK-rörelsen, men inom all idrottslig föreningsverksamhet.

Det sista brevet jag skrev till Fritidsnämnden i Stockholm i mars 1995, avslutades med orden: "Föreningar kan behöva läggas ned av bristande medlemsantal eller avklingande engagemang, men av ett pennstreck låter jag inte IFK Stockholms Simsektion förintas. Maria Himmelstrand, ordförande." Hur GICK det, då? Hur gick det för den lilla simklubben i Stockholm?

Efter alla dessa brev till politiker och tjänstemän, som kanske själva aldrig känt på det underbara i muskler fyllda av mjölksyra, men som till sist ändå FATTAT, så VANN vi! JA, det är sant! Hela klubben gick ihop, vi gav inte upp, vi gav inte efter, vi talade med dem som inte begrep och vi talade för dem som behövde simma vidare. Inför en fullsatt läktare av simmare, tränare och föräldrar, kunde jag berätta att vi fick behålla vår tisdag. Tillsammans hade vi simmat i mål. Ja, det var glädje den dagen!

Såklart kommer nya drabbningar, hela tiden. Jag vill uppmana alla kämpande klubbar, stora som små, att minnas och stå upp för det ni tror på. Det kräver entusiaster, det kräver skribenter och talare, det kräver ihärdiga överlevare. Men... säg... är det inte det vi är tränade för?

! Håll uppsikt!

När sommaren väl är här, vill jag som så många gånger tidigare, be er alla om att ha respekt för vattnet! Badvakter är sällsynta och vi kan inte förlita oss på att bli räddade. Vi ansvarar själva för våra liv och för våra barns. Lär alla ungar att simma, inte bara plumsa runt i ett Äventyrsbad!

Simkunnig anses den som kan falla i vattnet, få huvudet under ytan och efter att åter ha tagit sig upp till ytan, kan simma 200 meter på djupt vatten varav 50 meter på rygg.

Flytväst på, alltid, när småbarn vistas nära vatten! Flytväst på alla vuxna också, i båten! Man kanske inte är så simkunnig som man tror och man kan få en bom i huvudet så man inte ens kan fundera över att simma. Övervaka, lämna inte, för en enda sekund, ditt barn som leker i vattnet.